

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/159/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112209951
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1112209951.4

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej v právnej veci žalobcu: Y. L. , narodený dňa XX.X.XXXX, bytom Y. F., Y. č. XX/XX, zastúpený JUDr. Ľubomírom Müllerom, usadeným euroadvokátom, Prievidza, Nábřežie sv. Metoda č. 120/14, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie č. 13, o náhradu škody v sume 59,76 €, s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 10. apríla 2018, č.k. 4 C 121/2012-78, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Bratislava I., Slovenská republika, zo dňa 10. apríla 2018, č.k. 4 C 121/2012-78, **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava I. uznesením (v poradí tretím) zo dňa 10.4.2018, č.k. 4 C 121/2012-78, nepriznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému; žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

2. Konanie o náhradu škody v sume 59,76 € spolu s príslušenstvom pozostávajúcich z cestovných výdavkov súd prvej inštancie uznesením zo dňa 1.3.2013, č.k. 4 C 121/2012-39, zastavil pre späťvzatie žaloby (§ 96 O.s.p.) a žalovanému (rozhodnutím v poradí prvým) uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 60,66 €. Výrok o náhrade trov konania súd odôvodnil ustanovením § 146 ods. 2, § 150 ods. 2, § 200ea ods. 1 O.s.p. (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok), keďže k zastaveniu konania došlo v dôsledku zavinenia žalovaného, ktorý rozhodnutím zo dňa 1.6.2012, zo dňa 4.12.2012, č. 10267/2012, priznal žalobcovi žalovanú sumu.

2.1. Na odvolanie žalovaného proti danému uzneseniu vo výroku o náhrade trov konania Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 30.8.2013, č.k. 2 Co 388/2013-50, uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 1.3.2013, č.k. 4 C 121/2012-39, v odvolaní napadnutom rozsahu (vo výroku o náhrade trov konania) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd poukázal na potrebu riadneho odôvodnenia neprimeranosti trov konania v zmysle § 150 ods. 2 O.s.p. a tiež na skutočnosť, aby úspešná strana neutrpela majetkovú ujmu v dôsledku platenia trov konania len z dôvodu, že si uplatnila základné právo na súdnu ochranu.

2.2. Uznesením (v poradí druhým) zo dňa 31.3.2014, č.k. 4 C 121/2012-53, súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 121,33 € a zároveň žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Súd pri opätovnom rozhodovaní o trovách konania postupoval podľa ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. a žalobcovi priznal náhradu trov konania v ním požadovanej výške. Spôsob výpočtu náhrady trov konania, dôvodnosť, súčasne odôvodnil. Mal za to, že žalovaný zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a teda je povinný znášať trovy konania vzniknuté žalobcovi.

2.3. Na odvolanie žalovaného proti danému uzneseniu Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 18.11.2015, č.k. 2 Co 523/2014-61, uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 31.3.2014, č.k. 4 C 121/2012-53, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu vyplýva, že v konaní zostalo nepochybným, že sa žalobca domáha uspokojenia jednotlivých čiastkových nárokov na súde prvej inštancie samostatnými žalobami vedenými pod sp.zn. 9 C 81/2012 (o zaplatenie sumy 26,56 € spolu s príslušenstvom), sp.zn. 4 C 86/2012 (o zaplatenie sumy 10.000,-- € spolu s príslušenstvom), sp.zn. 24 C 123/2012 (o zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 93,01 €), sp.zn. 11 C 90/2012 (o zaplatenie sumy 310,13 € spolu s príslušenstvom), sp.zn. 21 C 80/2012 (o zaplatenie sumy 995,82 € spolu s príslušenstvom), v predmetnej právnej veci vedenej pod sp.zn. 4 C 121/2012 (o zaplatenie sumy 59,76 € spolu s príslušenstvom), pričom vo všetkých prípadoch ide o odškodnenie za trestné stíhanie žalobcu bývalým Vojenským obvodovým súdom Prešov; rozsudkom zo dňa 30.6.1981, sp.zn. T 98/81, bol odsúdený pre trestný čin nenastúpenia služby v brannej moci podľa § 269 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní dva a pol roka nepodmienečne so zaradením do I. nápravno-výchovnej skupiny. Žalobca nároky z toho vyplývajúce uplatnil na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky jedinou žiadosťou, avšak už v súdnom konaní sa domáha ich uspokojenia v rôznych konaniach, vyššie uvedených. Odvolací súd poukázal na posúdenie zavinenia výlučne z procesného hľadiska pri zastavení konania, t.j. podľa procesného výsledku. Ak je konanie zastavené pre splnenie si povinnosti žalovaným po podaní žaloby na súd, čo je v prejednávanej veci, má sa za to, že žalovaný sám spôsobil, že konanie muselo byť zastavené a žalobca má nárok na náhradu trov konania. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie musí skúmať popri zásade úspechu strany sporu aj účelnosť trov potrebných na uplatnenie alebo bránenie práva. Účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia totiž nemožno považovať v prípadoch, keď sama strana sporu svoj nárok uplatňuje po častiach vo viacerých samostatných konaniach, ako je tomu v predmetnej veci, napr. prevzatie a príprava zastúpenia vzťahujúce sa k tomu istému skutkovému a právnemu základu. Odvolací súd ďalej poukázal na to, že sa súd prvej inštancie neriadil zásadou zákaz reformatio in peius. Uložil súdu prvej inštancie ustáliť vzhľadom na všetky súvisiace súdne konania vedené na Okresnom súde Bratislava I. (sp.zn. 9 C 81/2012, 4 C 86/2012, 24 C 123/2012, 11 C 90/2012, 21 C 80/2012) účelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia žalobcu v prejednávanej veci, nadväzne na všetky rozhodujúce právne skutočnosti vyplývajúce zo spisu v predmetnej veci, pri zachovaní zásady reformatio in peius, zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 150 ods. 2, § 200ea ods. 1 O.s.p. a následne rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p.

3. Súd prvej inštancie uznesenie v poradí tretie odôvodnil ustanovením § 470 ods. 1, § 391 ods. 2, § 256 ods. 1, § 257, § 262 ods. 1, ods. 2, čl. 16 ods. 3 C.s.p. Skutkovo dôvodil tým, že predpokladom aplikácie ustanovenia § 256 ods. 1 C.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania je (okrem iného) dôvodne podaná žaloba. V prípade zastavenia konania z dôvodu späťvzatia žaloby súd skúma iba to, či bola žaloba podaná dôvodne. Rozhodujúci je preto stav, ktorý je v deň podania žaloby. Aplikácia ustanovenia § 256 ods. 1 C.s.p. teda prichádza do úvahy ako dôsledok správania žalovaného po tom, ako bola podaná žaloba a toto správanie žalovaného bolo dôvodom späťvzatia žaloby. Pokiaľ dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách. V prípade, ak je zastavenie konania zavinené stranou sporu, súd prizná druhej strane náhradu trov konania, ktoré v konaní účelne vynaložila na uplatňovanie alebo bránenie svojho práva. Trovy konania potrebné na účelné vynaloženie alebo na ochranu práv sa však nemôžu posudzovať ako celok, aj keď strana sporu má právo na náhradu trov konania, pretože každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 M Cdo 21/2009).

3.1. Trovami konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Z procesného právneho predpisu nevyplýva, žeby odmena za zastupovanie advokátom v civilnom konaní bola sama osebe vždy trovami potrebnými k účelnému uplatňovaniu alebo bráneniu práva. Je potrebné prihliadnúť aj na samotný výber procesných prostriedkov zvolených účastníkom v každom konkrétnom prípade na uplatnenie alebo bránenie práva, ktoré ovplyvňujú aj rozsah trov, na ktorých náhradu môže, ale tiež rovnako nemusí, strane sporu vzniknúť nárok, a preto strana sporu musí znášať aj procesnú zodpovednosť za voľbu konkrétneho prostriedku uplatňovania práva alebo jej bránenia v súdnom konaní, ako aj procesné dôsledky spojené s prípadnou nevhodnosťou jeho výberu, a to aj v podobe nepriznania náhrady trov konania. Jednotlivé úkony právnej služby je preto potrebné posúdiť z hľadiska dosiahnutia rýchlosti, efektívnosti a účinnosti súdnej ochrany, ako aj z hľadiska hospodárnosti konania. Zákonná požiadavka

dbať, z hľadiska priznania náhrady trov konania, na účelnosť ich vynaloženia, nijako neobmedzuje právo strany sporu na poskytnutie právnej pomoci (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky) a nie je ani v rozpore s podstatou dispozičnej zásady rozhodnúť sa začať súdne konanie podaním jednej, či viacerých žalôb na súde voči určitému subjektu (uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.2.2015, sp.zn. 2 Co 895/2014). V predmetnej právnej veci konanie vo veci samej bolo zastavené uznesením zo dňa 1.3.2013, č.k. 4 C 121/2012-39, v dôsledku späťvzatia žaloby pre správanie žalovaného, keď žalovaný po začatí konania uspokojil nároky žalobcu v žalovanej sume 59,76 € spolu s príslušenstvom (pozostávajúcej z náhrady cestovných výdavkov). Žalobca žiadosťou zo dňa 28.6.2011 požiadal Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky o odškodnenie podľa § 23 ods. 1, ods. 6 zákona č. 119/1990 Zb. o súdnych rehabilitáciách na základe právoplatného zastavenia trestného stíhania pre trestný čin nenastúpenia služby v ozbrojených silách a žiadal priznať odškodnenie za náhradu cestovných nákladov vynaložených na účasť na verejnom zasadnutí konanom na Okresnom súde Prešov dňa 22.1.2010 v sume 59,76 €, náhradu trov právneho zastúpenia za úkony smerujúce k zrušeniu odsudzujúcich rozsudkov a k následnému zastaveniu trestného stíhania v sume 93,01 €, náhradu za stratu na zárobku v sume 2.489,-- € podľa § 23 ods. 1 písm. a/ zákona č. 119/1990 Zb., náhradu trov trestného konania v sume 6,64 €, náhradu trov výkonu väzby a náhradu trov výkonu trestu odňatia slobody podľa § 23 ods. 1 písm. c/ zákona č. 119/1990 Zb. v sume 144,71 €, nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 10 000,-- €. Nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za úkony smerujúce k zrušeniu odsudzujúcich rozsudkov a k následnému zastaveniu trestného stíhania v sume 93,01 € žalobca uplatnil v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I. pod sp.zn. 24 C 123/2012, nárok na stratu na zárobku si uplatnil v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I. pod sp.zn. 21 C 80/2012, nárok na náhradu trov výkonu trestu odňatia slobody si uplatnil v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I. pod sp.zn. 11 C 90/2012, nárok na náhradu nemajetkovej ujmy si uplatnil v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I. pod sp.zn. 4 C 86/2012, pričom vo všetkých uvedených konaniach žalobca splnomocnil na zastupovanie JUDr. Ľubomíra Müllera. Súd, súc viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, zistil, že v konaní vedenom pod sp.zn. 21 C 80/2012 bola žalobcovi priznaná náhrada trov konania v sume 354,84 €, v konaní vedenom pod sp.zn. 9 C 81/2012 v sume 121,33 €. Trovy právneho zastúpenia pritom pozostávali okrem iného aj z prípravy a prevzatia veci a napísania žaloby.

3.2. Tým, že žalovaný uspokojil nároky žalobcu až po začatí konania, v dôsledku jeho správania došlo k späťvzatiu žaloby a následnému zastaveniu konania; ktorá skutočnosť napokon ani sporná nebola. Princíp zákazu reformatio in peius je vyjadrený v čl. 16 ods. 3 C.s.p. a aplikuje sa pri podaní opravného prostriedku, t.j. podanie opravného prostriedku nemôže zhoršiť postavenie toho, kto opravný prostriedok podal (tzv. zákaz zmeny k horšiemu). Uplatní sa taktiež pri zrušení rozhodnutia a vrátení veci súdu nižšieho stupňa. Ak by však obe strany sporu podali odvolanie, tento princíp sa neuplatní. Povinnosť priznať náhradu (účelne) vynaložených trov konania v plnom rozsahu úspešnej strane sporu platí za predpokladu, že súd nevyužije možnosť rozhodnúť v súlade s ustanovením § 150 ods. 1 O.s.p. (po 1.7.2016 § 257 C.s.p.). Ustanovenie § 257 C.s.p. preberá predchádzajúcu úpravu obsiahnutú v ustanovení § 150 ods. 1 prvej vety O.s.p. Účelom ustanovenia § 257 C.s.p. je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolútného práva. V sporovom súdnom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§ 255 C.s.p.). Aplikácia ustanovenia § 257 C.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255 a nasl. C.s.p., súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Žalovaný síce zavinil zastavenie konania, avšak z dôvodov hodných osobitného zreteľa žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Dôvody hodné osobitného zreteľa sú dané povahou a okolnosťami sporu, keď žalobca uplatnil nárok na náhradu škody viacerými samostatnými žalobami, ktoré vychádzali z rovnakých skutkových okolností a mali zákonný podklad v rovnakom právnom predpise. Trovy konania takto vznikuté z jednotlivých žalôb súd považoval za trovy v rozpore so zásadou hospodárnosti konania, taktiež v rozpore s požiadavkou účelnosti vynaložených trov konania, keďže nešlo o bezpodmienečne nevyhnutné trovy, ktoré žalobca musel vynaložiť na dosiahnutie súdnej ochrany svojho porušeného práva podaním samostatných žalôb. Súd preto nepovažoval za účelné trovy právneho zastúpenia, na ktoré už žalobcovi vznikol nárok v iných obdobných konaniach vedených medzi totožnými stranami sporu o totožnom skutkovom a právnom podklade, v ktorých mu aj priznané boli. Z týchto dôvodov žalobcovi nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie nepriznal.

3.3. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, hoci rozhodoval podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p., keďže si náhradu žiadnych trov konania neuplatnil a zo spisu žiadne preukázateľné trovy konania žalovaného nevyplývajú.

4. Proti uzneseniu vo výroku, ktorým súd prvej inštancie nepriznal žalobcovi náhradu trov konania, podal včas odvolanie žalobca dôvodiac tým, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd uznal, že zastavenie konania zavinil žalovaný, avšak postupoval podľa ustanovenia § 257 C.s.p., teda chcel odstrániť neprímeranú tvrdosť a dosiahnuť spravodlivosť, avšak tu o žiadnu tvrdosť nešlo. Zdôraznil, že vznik sporu zavinil žalovaný a za týchto okolností je naopak tvrdé a nespravodlivé, aby trovy znášal sám. Je síce pravda, že podal viacero žalôb, avšak z dôvodov, že rôzne odškodňovacie položky vyžadujú odlišný spôsob dokazovania. Súd opomenul už rozsiahlu judikatúru Krajského súdu v Bratislave; napr. vec vedená pod sp.zn. 5 Co 434/2012, 5 Co 492/2012, 6 Co 18/2013, 5 Co 259/2013, 14 Co 25/2013, 5 Co 525/2013, 4 Co 223/2013, 4 Co 337/2013, 11 Co 83/2014, 4 Co 446/2014, 4 Co 558/2014, 9 Co 14/2015, 3 Co 136/2014, 6 Co 17/2015, 14 Co 15/2015, 7 Co 46/2016. Poukázal aj na súdnu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. rozhodnutia vo veci vedenej pod sp.zn. 3 Cdo 266/2013, 4 Cdo 142/2014, 3 Cdo 38/2015, 1 Cdo 63/2015, 1 Cdo 368/2013, 1 Cdo 339/2014, 8 Cdo 88/2016, 5 Cdo 9/2015, 7 Cdo 660/2014, 1 Cdo 343/2015, 5 Cdo 400/2015), v ktorých dovolací súd odmietol dovolanie žalovaného. Odvolaciemu súdu navrhol napadnuté rozhodnutie zmeniť a priznať mu náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

6. Odvolací preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 470 ods. 1, ods. 2, § 379, § 380 ods. 1 C.s.p. (zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok), ktorým bol s účinnosťou od 1.7.2016 zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (O.s.p.)], túto prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keď pre nariadenie pojednávania neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať, dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie odvolací súd potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p.) v celom rozsahu [už bez ďalšieho vrátane súvisiaceho výroku o náhrade trov odvolacieho konania žalovanému (§ 367 ods. 2 veta druhá C.s.p.), keď žalovaný odvolanie nepodal a žalobca rovnako odvolanie nepodal proti tomuto výroku uznesenia] ako vecne a právne správne a keďže sa stotožňuje s dôvodmi uznesenia ako správnymi, uznesenie odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje, pretože by išlo len o zopakovanie vecných a právnych dôvodov (správnych) uvedených súdom prvej inštancie v napadnutom uznesení. Len pre úplnosť odvolací súd dôvodí, že odvolateľ sa mylne domnieva, že súd odstraňoval neprímeranú tvrdosť. Súd neodstraňoval neprímeranú tvrdosť, ale posudzoval nároky žalobcu na náhradu trov konania z pohľadu, či nejde o ich neúčelnosť; nešlo o veci (samostatné), ktoré by vyžadovali úplne iné dokazovanie, stále išlo o nároky žalobcu podľa zákona o súdnej rehabilitácii a len v jeho intenciách mohol súd konať a rozhodnúť o každom dielčom nároku žalobcu, čo pri zachovaní hospodárnosti konania bolo možné vykonať v jednom súdnom konaní. Nemožno použiť odvolateľom označené súdne rozhodnutia aj v tomto súdnom konaní, pretože v nich nebola riešená otázka účelne vynaložených trov konania v nadväznosti na hospodárnosť konania podľa zásad uvedených súdom prvej inštancie.

7. Žalovanému úspešnému (aj) v tomto odvolacom konaní odvolací súd priznal nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v rozsahu 100 %; o ich výške rozhodne súd prvej inštancie (§ 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p.).

8. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).